

CZECH ABSTRACT

Téma politického islámu, přesněji řečeno, role náboženství v politice se v arabském světě, konkrétně v severoafrické demokracii Egypta, stává klíčovou. Vzhledem k 94,7 milionu lidí a roli Arabské ligy se země stále drží v regionu, přestože není tak silná jako v minulosti. Od 70. let minulého století používá Egypt náboženství jako nástroj k dosažení politických cílů s různými cíli. V 70. letech to mělo být vyvážením levice, v 80. letech kooptovat islámské politické skupiny do formální politiky a v 90. letech omezit islamistickou výzvu a legitimizovat autoritářství. Televize začala vysílat více náboženských pořadů a spousta aspektů každodenního života se změnila podle konzervativních islámských hodnot, čímž se islámskému zákonu přikládal větší význam. I když stát chtěl uklidnit vroucí duchové konzervativců, nedosáhl svého cíle, protože pouze zdůrazňovali více islámské normy a vyvíjeli tlak na umírněné síly.

Sen o vytvoření islámského politického a sociálního řádu vybledl pádem muslimského bratrstva a roztříštěností v zemi. Navzdory zvýšené síle islamistů by muslimské bratrstvo mohlo stále zvládnout comeback, kdyby hrálo správně své karty a nalézalo rovnováhu mezi svou původní ideologií a dnes egyptským sociálním kontextem. Výzkumné otázky, na které bude zodpovězeno, jsou: **je možné, aby jiné proudy, jako je Salafismus a Al Azhar, převzaly kontrolu nad politickým islámem a pokračovaly v boji za umožnění transformace v zemi nebo na druhé straně, politický islám nemusí být součástí jejich politický program a ideologie? A co se stalo s různými skupinami jako Al Azhar, Muslimské bratrstvo a Salafisté, jakmile revoluce začala?** Ve srovnání s výše uvedenou literaturou se moje práce zaměří více na komparativní analýzu mezi charakteristikami, díky nimž je Bratrstvo po léta jediným zástupcem politického islámu v Egyptě, a charakteristik Al Azhara a Salafistů a spolu s tím bude diskutovat o chování během roku 2011 a po něm zkontrolovat, zda skupiny sledovaly své původní myšlenky nebo se posunuly, aby získaly více podpory od vzbouřeného obyvatelstva.

Kromě toho bude vztah obou s Al Sisi rozhodující pro pochopení jejich spojení se státem a pojmu moderování. Mírnost se objeví hodně, zejména v těch případech, kdy by skupina mohla převzít a musí přizpůsobit své názory historickým podmínkám země, proto ukážu, zda Al Azhar nebo Salafisté prošli procesem moderování a na jaké úrovni. Většina literatury diskutuje pouze o politickém islámu jako o něčem, co zmizelo po pádu muslimského bratrstva v Egyptě. Možná ale nezmezela, ale zmučovala pouze politickou transformací v zemi. Salafismus a Al Azhar by mohli upravit své rysy podle své vlastní ideologie. Poprvé jsme mohli vidět úspěšný případ začlenění politického islámu způsobem, který by neohrožoval demokracii, viděl umírněné myšlenky obou skupin, které se nedávno rozhodly vstoupit do politiky. Může to způsobit, že politický islám bude mít novou tvář, přežije v zemi více než muslimské bratrstvo a vytvoří nové spojení se Západem? Nejen, že budu mluvit o tom, co, ale také o tom, proč a jak, v našem případě nejen o politickém islámu, ale také o tom, proč je to důležité, a je jí dáno tolik moci a jak se to stalo. Smíchání prediktivní metody s vysvětlující metodou umožní, aby se práce zabývala jak vysvětlením obsahu, tak predikcí výsledků, a to zaměřením na různé přístupy k tématu, které mi pomohou dokázat můj názor na politický islám nejen být výsadou Muslimského bratrstva.